

*Libro do corazón
Traducido cun ordenador*

O corazón do home.

DEREITO DE AUTOR

ISBN 0 - 908412 - 16 - 9

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. BOX 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

**(Unha misión de literatura evangélica financiada por doazóns)
(Reg. Núm. 1961/001798/08)**

Este folleto do evanxeo foi traducido cun ordenador. Se podes corrixir ou mellorar o idioma, ponte en contacto coa oficina en info@angp.co.za

O corazón do home ou o espello espiritual do corazón.

(Unha representación alegórica en dez imaxes)

Este folleto orixinouse en Francia en 1732 . Foi revisado e reescrito para os campos da misión de África polo reverendo JR GSCHWEND en 1929 . El foi posteriormente traducido e impreso baixo copyright en máis de 538 linguas indíxenas por Gospel Publishers All Nations que están distribuíndo hoxe en 127 países de misión. Este folleto leva a xente de todas as linguas, clases e relixións a experimentar a profunda verdade espiritual e o significado da mensaxe de Deus á humanidade . É como expresou o profeta Ezequiel 586 anos antes de Cristo: "Dareiche un novo corazón e unha nova mente, entón serás o meu pobo e eu serei o teu Deus." Ezequiel 36: 26-28.

O corazón do home .

O templo de Deus ou o taller de Satanás .

(1 Xoán 3: 4-10)

Mentres lees este libro, ten en conta que é coma un espello no que te poderás ver a ti mesmo. Se es un pagán ou un cristián, un que non cre en Cristo nin un antirretorno, verás a ti mesmo como Deus te ve. "O home mira o aspecto exterior, pero eu miro o corazón". (1 Samuel 16: 7). Deus nos ve como realmente somos.

Satanás é o pai de todas as mentiras. É o príncipe das tebras e deus deste mundo, que se disfrazada de anxo de luz para levar aos homes e ás mulleres ao camiño equivocado. Nestes días, como noutros tempos, hai moitos falsos apóstolos que se disfrazan facéndose pasar por apóstolos de Cristo. E non é de estrañar, porque o propio Satanás transfórmase (disfrazado) nun anxo de luz (2 Corintios 11: 13,14). Satanás, o deus deste mundo, mantén á xente na escuridade para que non vexan que Deus os ama ou que Xesús morreu para salválos (2 Corintios 4: 4). Todos os pecadores e os que non cren están espiritualmente mortos e cegos sobre Deus. Están gobernados polo mal deste mundo (Efesios 2: 1-2). A non ser que os seus ollos se abran dalgún xeito á súa condición perdida, diríxense á destrución eterna. A persoa que di: "Nunca pechei" enganase a si mesma. Porque "o Fillo de Deus apareceu por iso mesmo, para destruír o

que fixera o demo". (1 Xoán 3: 8). "Entón, sométete a Deus. Resiste ao demo e fuxirá de ti. Achégate a Deus e El achegarase a ti. " (Santiago 4: 7,8)

Ao ler este libro e estudar as súas imaxes, poderás ver o teu propio corazón. Permite que o reflector de Deus che mostre o estado do teu corazón. Recoñece os teus pecados e non negues a súa existencia, porque a Palabra de Deus dinos que "Se dicimos que non temos pecado, enganámonos a nós mesmos e non hai verdade en nós. Pero se confesamos os nosos pecados a Deus, El cumprirá a súa promesa e fará o correcto: perdoará os nosos pecados e purificaranos de todas as nosas malas accións. " (1 Xoán 1: 1-10). "O sangue de Xesús, o seu Fillo, purifícanos de todo pecado".

Está gobernado por Satanás ou por Deus; es escravo do pecado ou servo de Deus. Se o pecado controla a túa vida, non a negues, senón clama a Deus. El te liberará por medio de Xesucristo que veu a este mundo para salvar aos pecadores, para romper o poder de Satanás e pecar sobre nós. El é o noso Salvador. Estás na presenza dun Deus santo que coñece todos os segredos, os pensamentos e as accións ocultos da túa vida. É imposible esconderse e actuar de Deus, porque "Deus fíxonos os oídos: non pode oír? Fíxonos os ollos, non pode ver? " (Salmos 94: 9).

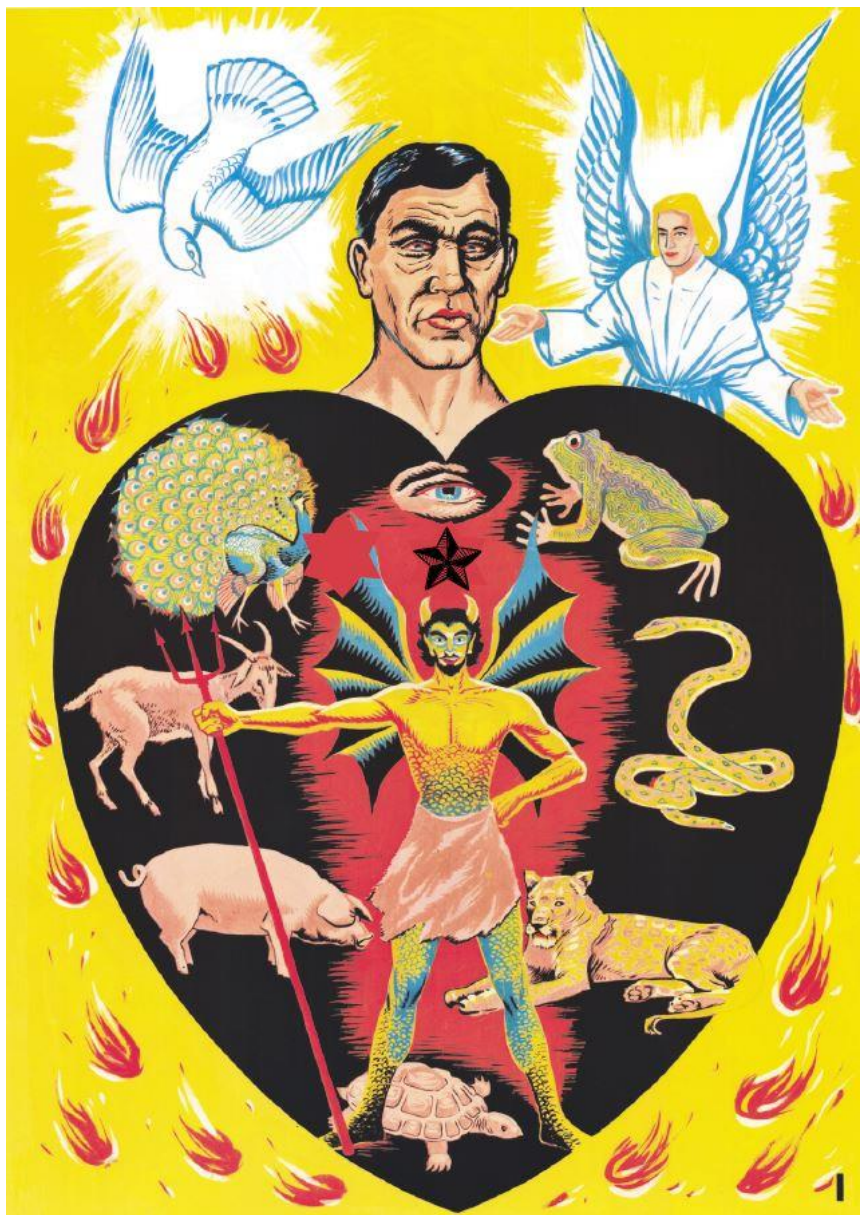
"O Señor vixía de todo o mundo para dar forza a aqueles cuxos corazóns lle son fieis". (2 Crónicas 16: 9).

"Vixía cada paso que dan os homes. Non hai escuridade o suficientemente escura como para ocultar a Deus un pecador ". (Traballo 34: 21,22).

"Pero Xesús non se fiaba deles porque os coñecía a todos". (Xoán 2:24).

Polo tanto, "felices son aqueles aos que se lles perdoan os pecados, aos que se lles perdoa os erros. Feliz o home ao que o Señor non acusa de facer mal e que está libre de todo engano ". (Salmos 32: 1-2).

1. O CORAZÓN DO PECADOR

Esta imaxe mostra o corazón dun home ou muller pecador mundano, descrito na Biblia como un pecador, que está controlado polo mal deste mundo e polos desexos e ansias naturais da natureza humana. Esta é unha verdadeira imaxe do corazón

tal e como Deus o ve. Os ollos avermellados e vermellos falan de borracheira como se describe en Proverbios 23: 29-33: "Amósame a alguén que bebe demasiado, que teña que probar algunha bebida nova e amosareiche a alguén miserable e arrepenido por si mesmo, sempre causando problemas e sempre queixándose. Os seus ollos son inyectados e ten contusións que poderían evitarse. Non deixes que o viño te tente, aínda que sexa tinto e rico, aínda que escintilee no vaso e baixa sen problemas. Á mañá seguinte sentirás como se te picara unha serpe velenosa. Miradas estrañas aparecerán diante dos teus ollos e non poderás pensar nin falar con claridade ".

Debaixo da cabeza nesta imaxe, o corazón do home pódese ver ocupado por varios animais que falan dos moitos pecados do corazón humano , xa que o corazón é o centro e lugar de cría dos nosos pecados. Deus dinos por boca do seu profeta Xeremías que "Ninguén pode entender o corazón humano. Non hai outra cousa tan enganosa; está demasiado enfermo para ser curado ". (Xeremías 17: 9)

Xesús mesmo confirma isto dicindo: "Porque dende o interior, dende o corazón dunha persoa, xorden as malas ideas que o levan a facer cousas inmorais; roubar, matar, cometer adulterio, ser codicioso e facer todo tipo de cousas malignas; engano, indecencia, celos, calumnias, orgullo e insensatez. Todas estas cousas malas

veñen de dentro dunha persoa e fano impuro
"(Marcos 7: 21-23)

Aínda que a beleza do **pavo real** é admirada por todos, aquí no corazón do home fala do pecado do orgullo. Lucifer, unha vez o anxo especial da luz de Deus, perdeu a súa posición polo orgullo e converteuse no inimigo de Deus: o demo (Isaías 14: 9-17; Ezequiel 28: 12-17).

O orgullo vén do centro do inferno e revélase de moitas maneiras. Algunhas persoas están orgullosas das súas riquezas, do seu nivel de educación; roupa de moda pola que expoñen os seus corpos de xeito descarado; o uso de adornos jingling, pulseiras, aneis, etc., como se describe tan claramente en Isaías 3: 16-24. Algúns están orgullosos dos seus antepasados, nacionalidade, cultura, deporte, etc., esquecendo que "Deus resiste aos orgullosos, pero amosa o favor dos humildes". (1 Pedro 5: 5). Deus odia o orgullo e a importancia propia (Proverbios 8:13). "O orgullo leva á destrución e a arrogancia á caída". (Proverbios 16:18).

A cabra ou o can representan desexos corporais, inmoralidade, adulterio. Os pecados aquí mencionados aumentaron nestes días modernos, pero nos últimos días, ata tal punto, que temos que admitir a verdade das palabras de Xesús cando

prediu, hai case 2.000 anos, que os últimos días serán como os días de Sodoma e Gomorra. Non só este xeito de vivir pecaminoso agarrou a homes e mulleres e entrou nas casas de relixiosos e institucións, nas escolas e nos albergues, senón que esta maldade entra descaradamente e dun xeito sutil no corazón das persoas por medio de cines, teatros, obscenos. literatura, e de tantas outras maneiras, que o que Deus chama pecado está a ser considerado como unha moral moderna. Millóns de mozos forman a idea dunha vida ideal desde os cines e as novelas, só para atoparse en problemas, vergoña e pesar. Os actores e actrices inmorais e de vida solta convértense nos heroes e heroínas da xeración máis nova. As salas de baile tamén son o lugar de reprodución da inmoralidade. Os heroes da pureza de Deus, como Xosé (Xénese 39) e outros, xa non se toman como exemplos. Incluso os vellos pagáns zulúes, que matarían a un adúltero ou adúltera, poderían dar unha lección á nosa chamada xeración civilizada e resistirnos en condena o día do xuízo. Deus nos di que non xogemos coa inmoralidade senón que a evitemos. "Calquera outro pecado que cometa un home non afecta o seu corpo; pero o home culpable de inmoralidade sexual peca contra o seu propio corpo. ¿Non sabes que o teu corpo é o templo do Espírito Santo, que vive en ti e que che foi dado por Deus? Non pertencedes a vós mesmos senón a Deus ". (1 Corintios 6: 18,19); "Entón, se alguén destrúe o templo de Deus,

Deus destruíranos. Porque o templo de Deus é santo, e vós mesmos sodes o seu templo ". (1 Corintios 3:17).

O porco fala dos pecados da borracheira e da gula. É un animal sucio engulindo con ansia todo o que está ao seu xeito, limpo ou sucio, e do mesmo xeito un corazón pecador devora todas as suxestións, expresións, imaxes, literatura, etc. inmorais. O corpo, destinado a ser o templo do Deus vivo, queda impuro por alimentos nocivos e hábitos sucios como fumar ou mastigar tabaco, o uso de opio e drogas e comprimidos nocivos, etc. O hábito de fumar tabaco e incluso "opio" apoderouse de homes e mulleres como nunca antes. Só o poder de Deus pode liberar a esas pobres vítimas do tabaco e escravos do demo. Aínda que a maioría das persoas con inclinación relixiosa non se atreverían a fumar nun edificio da igrexa, considerándoo case como un insulto a Deus, non obstante non dubidan en ensuciar esta mala herba fedorenta, o que realmente é o templo de Deus, é dicir, os seus corpos. "Seguro que sabes", di o apóstolo Paulo, "que es o templo de Deus e que o Espírito de Deus vive en ti!" Entón, se alguén destrúe o templo de Deus, Deus destruíranos ". (1 Corintios 3: 16,17; 6: 18,19).

Unha persoa avariciosa odia ou non vale nada á vista de Deus. Comemos para vivir; non vivimos para

comer. A fame pódese satisfacer comendo comida saudable, pero a avaricia sempre berrará: "Dá, dá!"

A cobiza nunca se satisfará, nunca se encherá. Segundo a lei do Antigo Testamento, un glotón e un borracho tiveron que ser lapidados ata a morte (Deuteronomio 21: 18-21). "Os borrachos e os glotóns quedarán reducidos á pobreza. Se o único que fas é comer e durmir, pronto levarás trapos. " (Proverbios 23:21). Lembre que un certo home rico, gula e escravo dos seus desexos, morreu e atopouse no inferno con moita dor. Apenas hai que mencionar o mal da bebida. É moi coñecido para tomalo á lixeira. Deus dinos claramente na súa Palabra que ningún borracho posuirá o Reino de Deus. A cervexa non é un alimento, é unha bebida que confunde e afecta á mente, de xeito que os que a beben actúan tontamente. Convértense en inmorais e ata matan e asasinan mutuamente o que doutro xeito non terían feito. "Beber demasiado faino alto e parvo. É parvo emborracharse ". (Proverbios 20: 1).

Os que fabrican e venden bebidas fortes son igualmente culpables diante de Deus, porque Deus di: «Estás condenado! Heroes da botella de viño! ¡Valente e sen medo á hora de mesturar bebidas! " (Isaías 5:22). "Serás condenado se das de beber aos teus veciños, dándolles ata que beban ". (Habacuc 2:15). "Seguro que sabes que os malvados non terán o Reino de Deus. Non vos enganades; persoas que son inmorais ou adoran

ídolos, son adúlteros ou perversos homosexuais ou rouban ou son avariciosos ou son borrachos ou calumnian a outros ou son ladróns; ningún deles posuirá o Reino de Deus ". (1 Corintios 6: 9,10).

Os pecados da nosa natureza humana son inconfundibles. Estas son algunhas delas: "inmoralidade, accións sucias e indecentes, adoración de ídolos e bruxería. As persoas convértense en inimigos e loitan; fanse celosos, enfadados e ambiciosos. Sepáranse en partidos e grupos; teñen envexa, emborrácense, teñen orxías e fan outras cousas coma estas. Os que fagan estas cousas non terán o Reino de Deus ". (Gálatas 5: 19-21). "Non te emborraches con viño, que só te arruinará; en vez diso, échete do Espírito Santo "(Efesios 5:18)

Xesús fai a seguinte invitación a todos os que teñen sede sobre asuntos espirituais. "Quen teña sede debería vir a min e beber". (Xoán 7: 37,38). "Veña todos os que teñan sede, aquí hai auga! Veña, vostede que non ten cartos, compre millo e coma! Veña! compre viño (espiritual) e leite, inon che custará nada! " (Isaías 55: 1). "O que bebe a auga que lle vou dar nunca máis terá sede. A auga que lle darei converterase nel nun manancial que lle proporcionará auga vivificante e lle dará vida eterna ". (Xoán 4:14).

A tartaruga fala de preguiza, lentitude para obedecer e bruxería. A rebelión é tan mala como a bruxería (1 Samual 15:23). "Un preguiceiro que se nega a traballar só se mata a si mesmo, o único que fai é pensar no que lle gustaría ter". (Proverbios 21: 25,26). Josué tivo que dicir aos israelitas: "Non te quedas aquí sen facer nada; apura! Entra e cóllea! " (Xuíces 18: 9). A natureza humana é moi preguiceira e lenta para conseguir as cousas de Deus. Xesús dixo: "Fai o mellor para entrar pola porta estreita". (Lucas 13:24). "Calquera que o busque atopará". (Mateo 7: 8). "O Reino dos ceos sufriu violentos ataques e os homes violentos intentan apoderalo". (Mateo 11:12)

O descoido sobre a salvación e o benestar espiritual das nosas almas leva á morte eterna. Impídenos orar, buscar as cousas profundas de Deus, aceptar as ricas promesas de Deus; leva á destrución. Cando Deus che fala e che insta a que lle entreges o teu corazón hoxe, o demo diche que o fagas mañá ou algún outro día conveniente, que por desgraza pode que nunca chegue; e morrerás sen salvación e sen Cristo. Deus di: "Se escoitas a voz de Deus hoxe en día, non sexas teimudo, como eran os teus antepasados cando se rebelaron contra Deus". (Hebreos 3: 7,8). Cantas persoas morreron espiritualmente aprazando a salvación por algún día máis

conveniente que nunca chegou? O día de mañá non é teu.

A cuncha da tartaruga é usada a miúdo polos médicos bruxos para practicar a bruxería e sinala aquí o pecado de confiar e practicar a bruxería, a adiviña ou a maxia ou o vudú, en lugar de confiar no Deus vivo. Sobre todo en momentos de probas e enfermidades, sufrimento e duelo, dísenos para chamar ao Deus vivo, que está preparado para axudar, en vez de confiar na boa ou na mala sorte; porque "O Señor guía ao home no camiño que debe seguir". (Salmo s 37:23). "Hai alguén que estea enfermo? Debería chamar aos anciáns da igrexa, que orarán por el e lle fregarán aceite de oliva no nome do Señor. Esta oración feita con fe curará ao enfermo; o Señor devolveralle a saúde e os pecados que cometeu serán perdoados. Entón confesa os teus pecados uns aos outros e ora uns polos outros para que sexas curado ". (Santiago 5: 14-16). Deus mandou aos israelitas dicindo: "Non sacrificuedes aos vosos fillos nos incendios dos vosos altares; e non deixes que a túa xente practique adiviñación nin busque presaxios nin empregue feitizos ou encantos (nin consulte aos adiviños) e non deixes que consulten os espíritos dos mortos (como o espiritismo). O Señor, o teu Deus, odia ás persoas que fan estas noxentas cousas. " (Deuteronomio 18: 10-12). "Fóra da cidade (celestial) están os pervertidos e os que practican a maxia, os inmorais e os asasinios, os que

veneran aos ídolos e os que son mentirosos tanto en palabras coma en obras". (Revelación 22:15)

"Non vaias pedir consello á xente que consulta aos espíritos dos mortos. Se o fas, estarás ritualmente impuro. Eu son o Señor o teu Deus". (Levítico 19:31). "Pero a xente diralle que pida mensaxes a adiviños e médiums, que pían e murmuran. Eles dirán: "Despois de todo, a xente debería pedir mensaxes aos espíritos e consultar aos mortos en nome dos vivos". Deberás responderlles: 'Escoita o que che ensina o Señor! Non escoites aos medios; o que che din non servirá para nada.' "(Isaías 8: 19,20)

Mentres estás lendo este pequeno libro, Deus fálache, chamándote para apartarte dos teus pecados e darlle a vida a El, pero o espírito da tartaruga, que está no teu corazón, fainos todo tipo de suxestións para deixe de tomar esta decisión e intente encher o seu corazón de medo. "Que dirán a miña familia, os meus amigos e outras persoas se me converto nun verdadeiro cristián? Que pasará se xa non podo participar nos bailes, festas e diversións mundanas?" En vez de ver as grandes riquezas en Cristo Xesús, a súa marabillosa paz, a súa alegría que as palabras non poden expresar, a súa gloria, a vida eterna tan chea de felicidade, comeza a ver todas as cousas que pode perder ou "renunciar" cando o permite Cristo ve no teu corazón, mentres que o medo ao home e o medo á morte te mantén escravo do demo. Pero Cristo veu

a liberar aos que foron escravos toda a vida por mor do medo á morte. (Hebreos 2: 14,15). O espírito de lentitude que debes obedecer estáche facendo tan teimudo que o teu corazón será tan duro como a cuncha da tartaruga.

O leopardo é unha besta moi salvaxe e cruel. O odio, a rabia e o mal humor adoitan gobernar o corazón do home e moitas veces levan ao asasinato. Podes tentar, e incluso conseguir, controlar ese mal humor ata que estoupa en toda a súa feroz. É mellor admitir que está no teu corazón e pedirlle a Xesús que te libre. "Non te rendas á rabia; só leva a problemas ". (Salmo 37: 8). "A rabia é cruel e destrutiva". (Proverbios 27: 4). "Mantén o teu temperamento baixo control; é unha tontería ter rancor. " (Eclesiastés 7: 9), "Libra da ira". (Colosenses 3: 8)

Moitos covardes beben para animarse a facer algunha mala acción ou vinganza, pero é "como o viño feito do veneno das serpes". (Deuteronomio 32:33). A vinganza é doce para o corazón pecador, pero Deus é o que castiga todos os delitos. Xesús dixo: "Ama ao teu próximo como a ti mesmo" (Marcos 12:31) e "Ama aos teus inimigos". (Mateo 5:44). Deus prometeu perdoar os malos que cometemos, se perdoamos aos demais os que nos fixeron (Mateo 6:12). Deus odia un espírito irritante e queixoso. O terrible desexo de derramamento de sangue e guerra está no corazón

do home e, polo tanto, se debe establecer unha paz real no corazón para que perdure.

A serpe enganou a Eva no xardín do Edén e rompeu a doce confraternidade e a amizade con Deus. Satán, estaba moi celoso de Adán e Eva, cando os viu como gobernantes do mundo, vivindo en perfecta unidade con Deus, ocupando o seu lugar. Por celos, Satanás planificou a súa destrución e logrou romper a súa marabillosa amizade e a súa vida con Deus. Os mesmos celos e envexas diabólicos no corazón humano destrúen a felicidade no corazón dalgúns cando ven a outros felices e viven cómodos. Os celos traen malos pensamentos no corazón para destruír a felicidade dos demais e incluso poden levar a un asasinato. Isto é especialmente o caso nalgúns vidas de casados. "Un marido nunca está máis enfadado que cando ten celos; a súa vinganza non ten límites ". (Proverbios 6:34). Nos negocios, así como en todas as outras esferas da vida, provoca sufrimento e odio incalculables. Mesmo os traballadores, predicadores e ministros cristiáns non están libres de celos se Deus usase a outro dos seus servos máis que a eles mesmos. Deberían estar constantemente en garda e estar cheos do puro amor de Deus que derramou nos nosos corazóns por medio do Espírito Santo (Romanos 5: 5), se non, a súa utilidade a Deus e o seu ministerio serán estropeados por un celoso. natureza.

A ra fala aquí dos pecados da avaricia e do amor ao diñeiro que é a fonte de todo mal (1 Timoteo 6:10). Algunhas ras no Congo víronse comendo formigas por centos ata que estouparon e morreron. Unha persoa avariciosa non está disposta a abrir a man para axudar aos pobres e necesitados, pero tenta por todos os medios, honesta e deshonestamente, obter máis das riquezas deste mundo. O propio Xesús dixo: "Non gardes riquezas aquí na terra, onde as avelaíñas e a ferruxe destrúen e os ladróns entran e rouban. Pola contra, almacena riquezas no ceo, onde as trazas e a ferruxe non poden destruír e os ladróns non poden entrar e roubar. Pois o teu corazón sempre estará onde están as túas riquezas". (Mateo 6: 19-21). Achan e a súa familia foron lapidados porque amaba o ouro, a prata e a roupa (Josué 7). Judas Iscariote, o discípulo de Xesús, aforcouse porque o amor polos cartos o fixera traizoar ao seu Señor e Mestre. Non é o diñeiro o malo, nin o ouro, senón o amor polo diñeiro que está escondido no corazón humano.

Miles de homes e mulleres de todas as clases e razas están arruinando as súas vidas e a da súa familia polo terrible desexo de obter grandes e repentinas riquezas a través do xogo e apostando por grandes cantidades de diñeiro nas carreiras de cabalos e cans, etc. o desexo de enriquecerse sen moitos problemas leva ao roubo e ao asasinato, así

como ao suicidio. O amor ao diñeiro e a avaricia teñen moitos compañeiros, como o amor á fama, ao poder; pode que o poder político governe sobre outros, o poder financeiro para oprimir aos pobres; poder relixioso, máis preocupado polo nome dunha organización eclesiástica que por Deus, desaprobando a calquera fillo de Deus que teña o valor de seguir a Cristo sen pertencer á súa igrexa particular (Marcos 9:38). Xesús dixo: "Ollo e gardádevos de todo tipo de avaricia; porque a verdadeira vida dunha persoa non está composta polas cousas que posúe, por moi rica que sexa." (Lucas 12:15). A historia do home rico cóntase así: "Había unha vez un home rico que tiña terras que daban boas colleitas. Comezou a pensar para si mesmo: 'Non teño onde gardar todas as miñas colleitas. Que podo facer? Isto é o que farei -díxose a si mesmo-; "Derrubarei os meus hórreos e construirei outros máis grandes, onde gardarei o millo e todos os meus outros bens. Entón direi para min: ¡Afortunado! Ten todas as cousas boas que precisa durante moitos anos. Tómate a vida con calma, come, bebe e goza. Pero Deus díxolle: '¡Tonto! Esta mesma noite terás que renunciar á túa vida; entón quen conseguirá todas estas cousas que gardaches para ti? Así ocorre cos que acumulan riquezas por si mesmos pero non son ricos á vista de Deus. " (Lucas 12: 16-21). "¿Gaña algo unha persoa se gaña todo o mundo pero perde a vida? Por suposto que non." (Marcos 8:36). "E así che digo

que non te preocupes pola comida que necesitas para estar vivo ou pola roupa que necesitas para o teu corpo ... Preocúpate polo seu Reino, e El proporcionarache estas cousas ... Pois o teu corazón sempre estará onde están as túas riquezas ". (Lucas 12: 22-34).

Satanás , o pai de todas as mentiras e dos que din mentiras, é o que nos persuade ao pecado e é o gobernante do corazón. Xesús dixo: "Sodes os fillos de voso pai, o demo, e queredes seguir os desexos do voso pai. Dende o principio foi un asasino e nunca estivo do lado da verdade, porque non hai verdade nel. Cando di unha mentira, só está a facer o que lle é natural , porque é un mentireiro e o pai de todas as mentiras ". (Xoán 8:44). Unha pequena mentira é tan mala coma unha grande. Hai mentiras que se falan, se escriben, se actúan. Un hipócrita é un mentireiro porque en realidade finxe ser o que non é. Deus non pode mentir, nin un cristián (Tito 1: 2). "Se, entón, dicimos que temos convivencia con El, pero ao mesmo tempo vivimos na escuridade, mentimos tanto nas nosas palabras como nas nosas accións". (1 Xoán 1: 6). "Pero fóra da cidade (celestial) están os pervertidos e os que practican a maxia, os inmorais e os asasinados, os que veneran aos ídolos e os que son mentirosos tanto en palabras coma en obras". (Rev. 22:15). "Deus odia a unha testemuña que di unha mentira tras outra." (Proverbios 6:19).

A estrela fala da conciencia no corazón de cada home. Aquí está sucio e malvado, probablemente morto por pecado continuo e deliberado; cego e pecador, de xeito que xa non pode xulgar as súas propias accións. Esta conciencia malvada ás veces pode ser tranquila, ás veces preocupada. Acusando debe escusar e escusa cando debería acusar. Pode que estea morto, como queimado cun ferro quente, e perdera todo o sentido e o sentimento ao abandonar a fe, obedecer aos espíritos mentirosos e seguir as ensinanzas dos demos e escoitar as ensinanzas difundidas polos mentireiros enganosos (1 Timoteo 4: 1). 2; Hebreos 10:22).

O ollo de Deus ve todo o que pasa no corazón. Nada se pode esconder do seu ollo flamante e, polo tanto, coñece e ve todos os pensamentos e intencións secretas do corazón. Se fas os teus males na noite máis escura, no bosque máis espeso, na cuneta máis profunda ou onde queira que estea, Deus o ve. (Os ollos destas imaxes tamén coinciden coa expresión do rostro do home).

As pequenas linguas de lume arredor do corazón amosan o amor de Deus que rodea o corazón pecador. Mentres Deus odia o pecado, ama ao home e non quere a morte dun pecador, senón que se

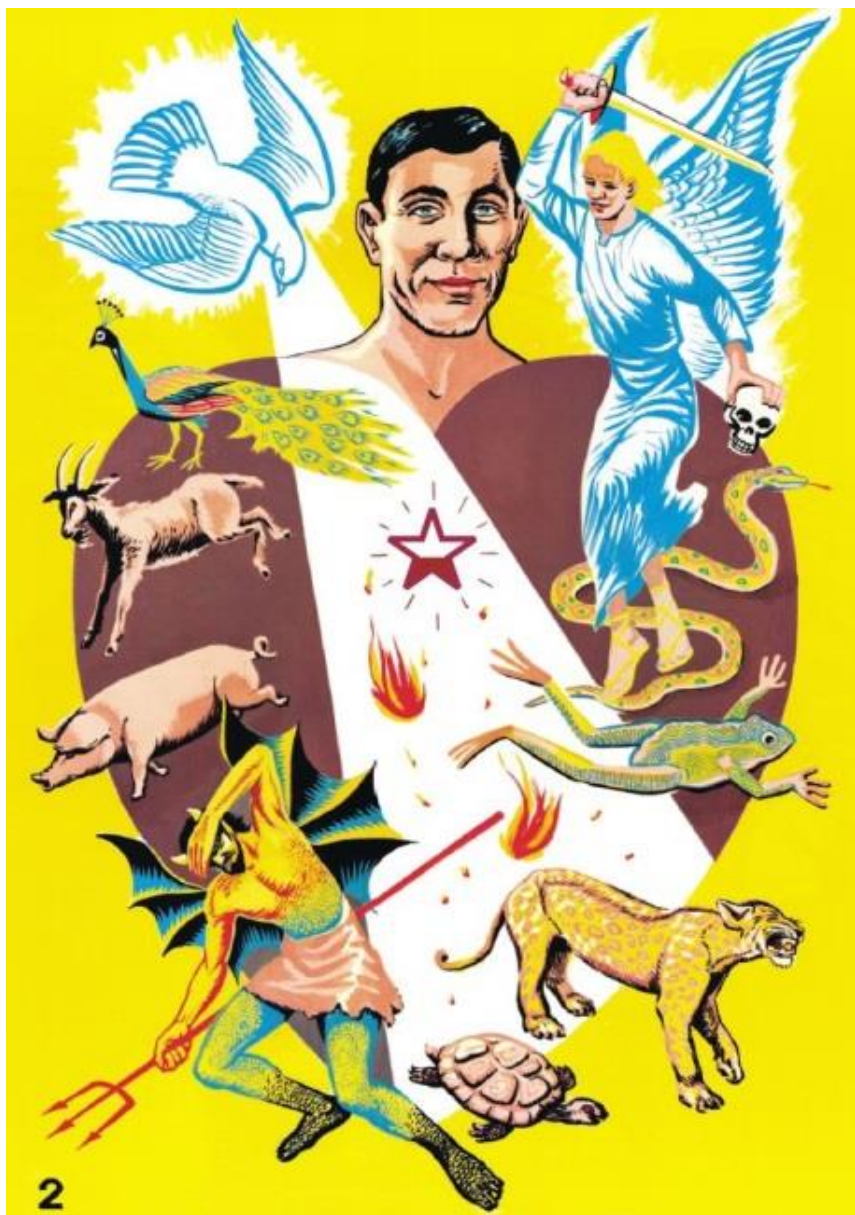
afaste dos seus pecados e viva (2 Pedro 3: 9). Xesús veu salvar aos pecadores. Hai unha gran alegría no ceo por un pecador que se arrepite (Lucas 15: 7). As linguas pequenas tamén falan do sangue de Xesucristo, "o Cordeiro de Deus, que quita o pecado do mundo". (Xoán 1:29).

O anxo representa a Palabra de Deus. Deus quere falar con aqueles que foron enganados e cargan con pesadas cargas de pecado, para que poidan desviarse dos seus camiños pecaminosos e deixar que a luz e o amor de Deus entren nos seus corazóns.

A pomba é un sinal do Espírito Santo, o Espírito que revela a verdade sobre Deus, sobre o pecado e o correcto e sobre o xuízo de Deus (Xoán 15:26). O Espírito Santo móstrase aquí fóra do corazón humano. Non pode vivir onde goberna o pecado.

Se a imaxe deste corazón sexa a mesma que a do teu corazón, chora ao Señor, abre o teu corazón a El, deixa que brille a luz da súa Palabra. "Crea no Señor Xesús e serás salvo". (Feitos 16:31). Deus está disposto, si, prometeu cambiar o teu corazón, darche un novo corazón e unha nova mente. (Ezequiel 11:19). Isto explícase na segunda imaxe.

2. O CORAZÓN QUE ESTÁ CONVENCIDO DO PECADO

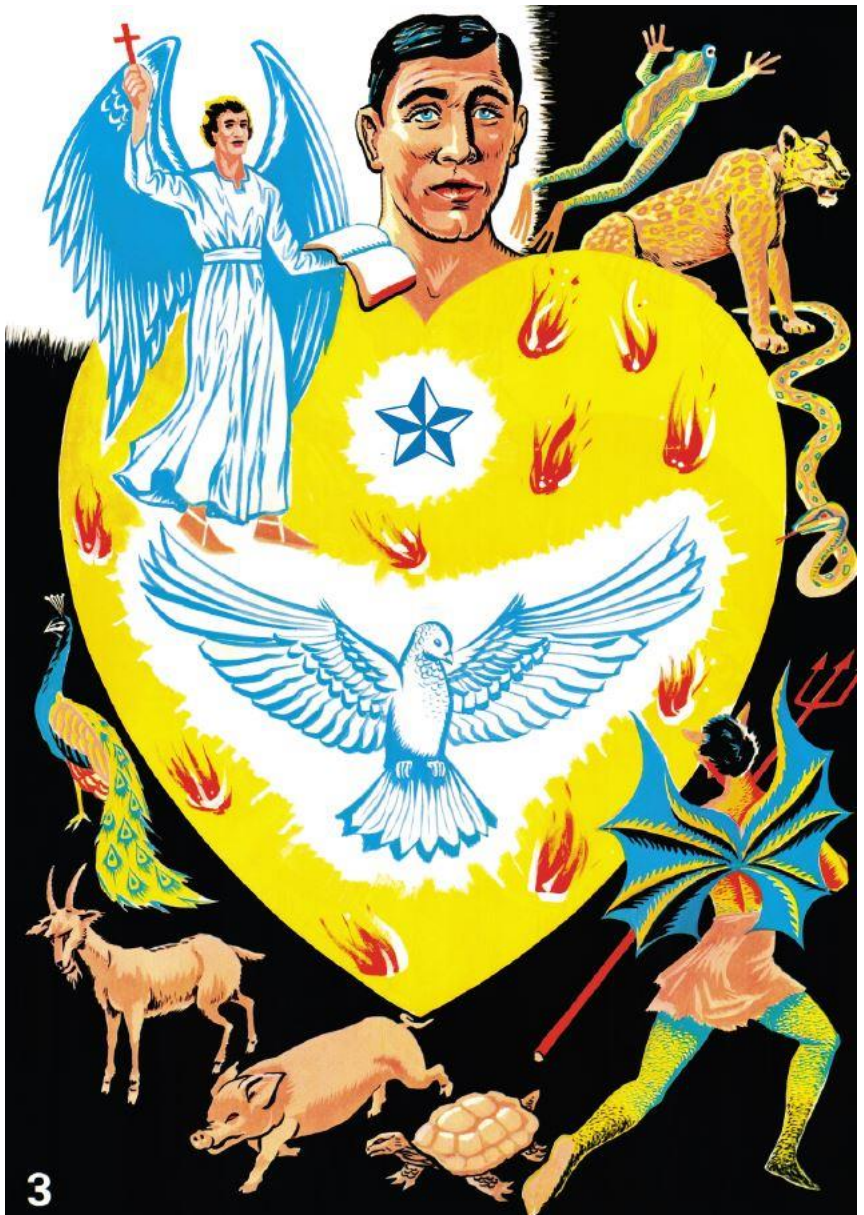
Esta imaxe mostra un corazón arrependido que comeza a buscar a Deus. O anxo sostén a espada, a Palavra de Deus, que é "viva e activa, máis aguda que calquera arma de dobre fío, corta todo o

camiño, ata onde se xuntan a alma e o espírito, ata onde se xuntan as articulacións e a medula. Xulga os desexos e os pensamentos do corazón do home ". (Hebreos 4:12). A Palavra de Deus lémbbralles que "o pecado paga o salario - a morte" (Romanos 6:23) e que "todos deben morrer unha vez e despois ser xulgados por Deus". (Hebreos 9:27). O lugar para o pecador e o incrédulo estará no lago ardendo con lume e xofre ". (Apocalipse 21: 8) .

Na súa outra man o anxo sostén unha caveira. Isto é para recordar ao pecador que todos morrерemos. O noso corpo que tanto amamos, viste, alimentamos e embelecemos, damos tanto coidado e atención para satisfacer os seus desexos e anhelos, vai morrer e decaer, e os vermes destruíranlo mentres a nosa alma e espírito vivan para sempre , e algún día aparecerá ante Cristo, para ser xulgado por El (2 Corintios 5:10). Aquí vemos como o pecador comeza a notar a mensaxe de Deus e a abrir o seu corazón ao amor de Deus. O Espírito Santo comeza a brillar no corazón escuro e pecaminoso. A luz de Deus entra no seu corazón para afastar toda a escuridade. Cando entra a luz de Deus, ten que ir a escuridade. O pecado, descrito aquí por todos os animais, ten que desaparecer. Polo tanto, querido lector, permita que Xesús, a Luz do mundo, entre no teu corazón e a escuridade e as malas accións das tebras deben abandonar o corazón, como se mostra nesta imaxe. Xesús dixo: "Eu son a luz do mundo. Quen me

siña terá a luz da vida e nunca andará na escuridade ". (Xoán 8:12). Nunca conseguirás expulsar o pecado do teu corazón polos teus propios esforzos, a túa propia sabedoría ou a sabedoría das persoas. O xeito máis sinxelo, seguro, rápido, eficaz e único é deixar entrar a Xesús, a Luz, e a escuridade, que é o pecado, debe marchar. A lúa e as estrelas poden axudarnos nunha noite escura, pero cando saíu o sol, desaparecen as tebras e as luces máis pequenas. Xesús é o Sol da xustiza. Cando entrou no templo de Xerusalén, expulsou a todos os que alí estaban mercando e vendendo. Volcou as táboas dos cambistas e os taburetes dos que vendían pombas, dicindo: "Nas Escrituras está escrito que Deus dixo:" O meu templo chamarase casa de oración ". Pero estás a convertelo nun agocho para os ladróns! " (Mateo 21:13). O teu corazón pretende ser a casa de Deus, o templo de Deus. Quere vivir nel, facelo fermoso, enchelo de luz, amor e alegría. Xesús non só veu perdoarnos os nosos pecados, senón que veu liberarnos e liberarnos do poder e do dominio do pecado. "Se o Fillo (Xesús) te libera, entón serás realmente libre". (Xoán 8:36).

3. O CORAZÓN ARREPENTIDO

Esta imaxe móstranos a condición cardíaca dun pecador realmente arrependido. Agora ve a grandeza e a angustia dos seus moitos pecados polos que Xesús morreu na cruz. Ao ver a cruz que o anxo, a Palavra de Deus, lle mostra, rompe o seu

agora triste corazón e emociónase cun profundo e sincero pesar e pesar polos seus moitos pecados. Mentres ve o gran amor de Deus expresado en Cristo Xesús, este amor derrételle o corazón, especialmente cando comeza a darse conta de que Xesucristo, o Fillo de Deus, chegou a quitarlle os seus moitos pecados, xa que estaba disposto a morrer no seu lugar na cruz.

O feito de que Xesús fose azoutado, coroado de espiñas, as uñas atravesadas polas súas mans e os seus pés e morreu nunha cruz polos nosos pecados, trae a casa de forma clara e profunda ao pecador arrepenrido, cambiando completamente o seu corazón e a súa vida. Mentres le a Palabra de Deus na que se pode ver a si mesmo coma nun espello, dáse conta cada vez máis de ata onde se afastou de Deus e desobedeceu os seus mandamentos. Está superado por sentimentos de gran tristeza e tristeza e, ao verter o seu corazón diante de Deus con bágoas e choro amargo, Xesús achégase a el. O amor e a paz de Deus entran no seu corazón cando comeza a darse conta de que "o sangue de Xesús, o seu Fillo, purifícanos de todo pecado". (1 Xoán 1: 7). "Crea un corazón puro en min, oh Deus, e pon en min un espírito novo e leal". (Salmo 51:10). De novo a Palabra de Deus di: "Estou satisfeito cos que son humildes e arrepenridos, que me temen e me obedecen". (Isaías 66: 2). O Espírito Santo acláralle as palabras de Xesús: "Ánimo, meu fillo (filla)! Os teus pecados son perdoados ". (Mateo 9:

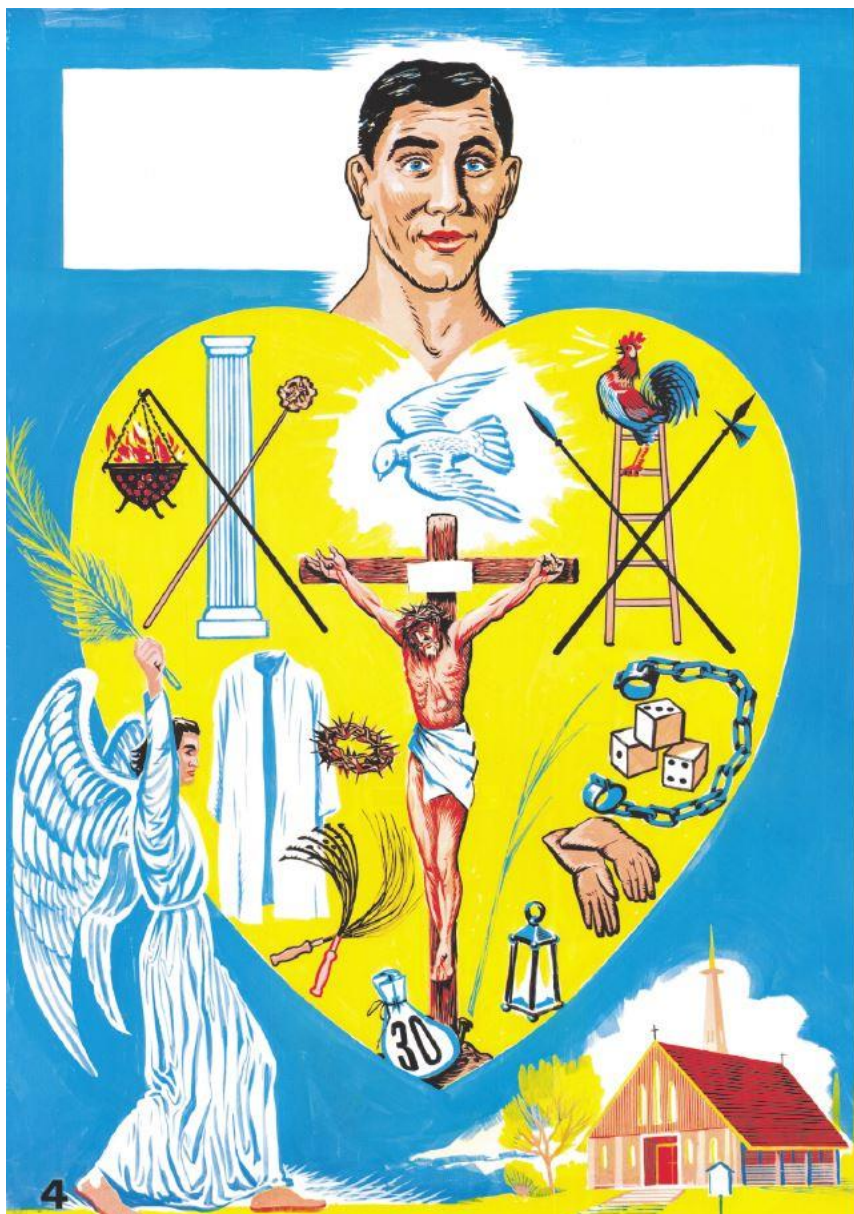
2). Mentres segue mirando á cruz e ao sangue de Xesús derramado sobre a cruz, crendo que todo foi feito por el, comeza a darse conta de que a carga do pecado foi eliminada, porque Xesús soportou o sufrimento. iso debería ser noso; que "foi ferido polos nosos pecados, golpeado polo mal que fixemos", que "o Señor fixo caer sobre el o castigo". (Isaías 53).

O Espírito Santo e o amor de Deus toman o control do corazón purificado. Como cre en Xesús, dáse conta de que os seus pecados foron perdoados e, polo tanto, ten a certeza no seu corazón de que o sangue de Xesús, o Fillo de Deus, o purificou de todo pecado (1 Xoán 1: 7). Agora está seguro de que todos os que cren en Xesús non morrerán (espiritualmente), senón que terán a vida eterna (Xoán 3:16). "Porque pola morte sacrificial de Cristo somos liberados, é dicir, os nosos pecados son perdoados". (Efesios 1: 7). Os desexos pecaminosos da natureza humana deron lugar agora a un desexo profundo de vivir por Deus e de servir a El "que primeiro nos amou". (1 Xoán 4:19). En vez de amar ao mundo e ás cousas do mundo, ama a Deus e as cousas de Deus.

Nesta imaxe, polo tanto, descubrimos que os animais que representan o pecado están agora fóra do seu corazón, aínda que Satanás non quere saír da súa antiga casa, mirando cara atrás e esperando atopar unha entrada máis. Por iso o Señor Xesús

advírtenos de vixiar e rezar; resistir ao demo para que fuxa de nós (Santiago 4: 7).

4. MORRE CON CRISTO

Esta imaxe fala dun cristián que atopou a paz perfecta e a salvación eterna a través da morte do noso Señor e Salvador, Xesucristo, e por iso non

presume de nada máis que "só sobre a cruz do noso Señor Xesucristo; porque por medio da súa cruz o mundo morreu para nós e nós estamos mortos para o mundo ". (Gálatas 6:14). Xesús morreu na cruz para que nós tamén poidamos "morrer por pecar e vivir por xustiza" (1 Pedro 2:24); un cristián morto para o mundo. Mandámonos "deixar que o Espírito dirixa as nosas vidas e non satisfaremos os desexos da natureza humana". (Gálatas 5: 16,25).

O piar ao que estaba atado o Señor Xesús despois de que lle quitaran a roupa, móstrase nesta imaxe do corazón, así como os azoutes cos que o azoutaron cruelmente. Foi castigado polos nosos pecados porque "somos curados polo castigo que sufriu". (Isaías 53: 5). Herodes e os seus soldados burláronse del e, despois de azoutalo, presionaron unha coroa de ramas espiñentas sobre a súa cabeza - en vez de coroalo cunha coroa de ouro e puxéronlle un pau na man dereita - no canto do cetro dun rei. , e inclináronse diante del e burláronse del dicindo: "¡Viva o rei dos xudeus!" Escupíronlle e colléronlle o pau e pegáronlle na cabeza. Despois de que se burlaran del con tanta vergoña e crueldade, levárono a ser crucificado (Mateo 27: 27-31).

Hai moitos chamados cristiáns que oran, participan no sacramento da santa comunión, cantan os cantos de Deus e, con todo, polas súas accións pecaminosas, crucifican constantemente ao Fillo de Deus (Heb. 6: 6). "Non todos os que me chamen

'Señor, Señor' entrarán no Reino dos ceos, senón só os que fan o que o meu Pai do ceo quere que fagan". (Mateo 7: 21-27).

Nesta imaxe tamén atopamos a bolsa de cartos de Xudas, que traizoou ao Señor Xesús e vendeuno por trinta moedas de prata, porque o amor polo diñeiro apoderárase do seu corazón e iso era todo o que podía pensar. A lanterna, as cadeas, etc., foron empregadas polos soldados que tomaron a Xesús prisioneiro pola noite. Os dados, tantas veces empregados para xogar, foron empregados polos soldados cando xogaban pola súa roupa. "Apostan pola miña roupa e divídena entre si". (Salmo 22:18). Quitaron todo de Xesús, pero el mesmo rexeitárono dicindo: "Non queremos que este home sexa o noso rei".

A xente en xeral quere recibir todas as bendicións de Deus, toda a choiva e todo o sol, pero non queren comprometerse a servir a Deus como o seu Señor e Mestre. Para moitos, Deus só é o suficientemente bo como para axudar en momentos de problemas e desesperación.

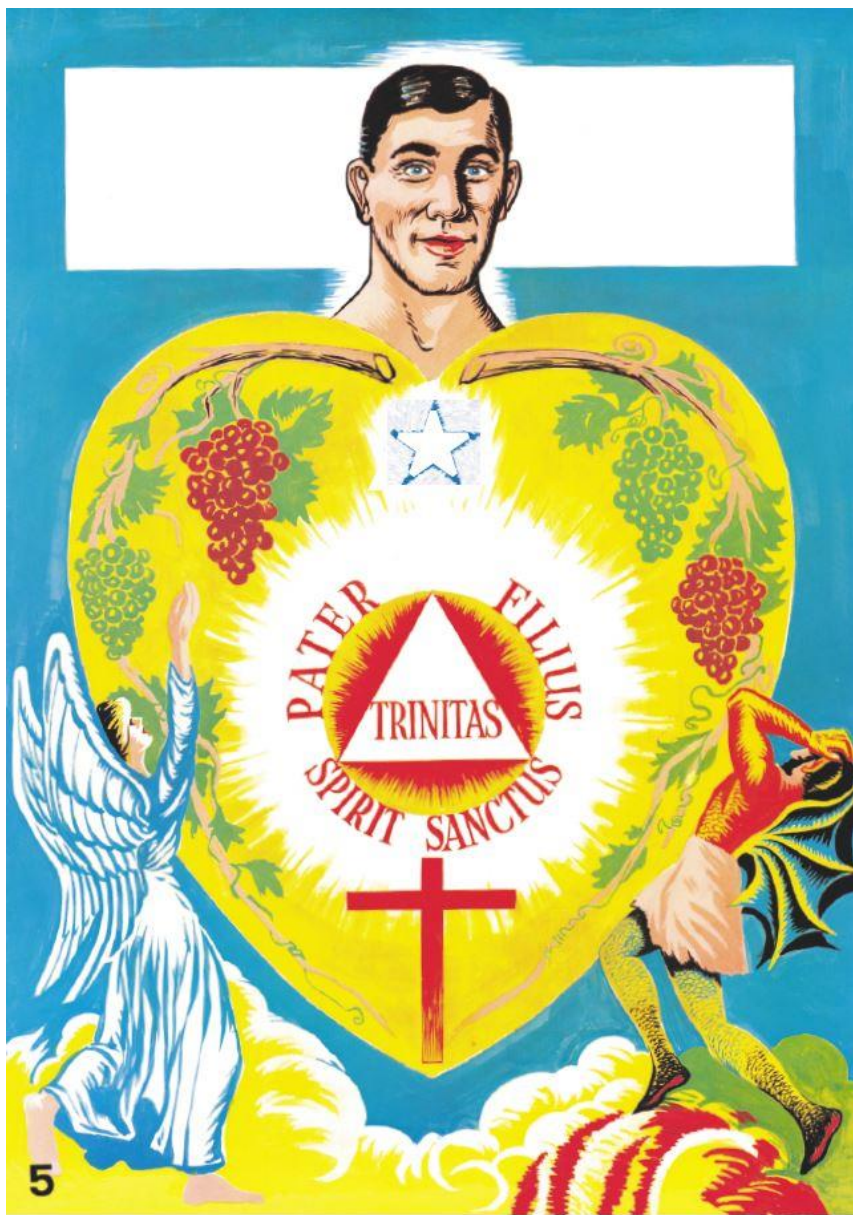
"Coa lanza, os soldados furaron no seu lado e ao tempo derramaron sangue e auga". (Xoán 19: 33-37). Antes de que o galo cantase, Pedro dixo tres veces que non coñecía a Xesús, pero máis tarde arrepentíase de chorar amargamente (Mateo 26: 69-75). ¿Declara abertamente que deu o seu corazón a Xesucristo polo que di e fai? Ou tes vergoña de facelo saber a outros? Xesús dixo: "Se

alguén declara publicamente que pertence a min, farei o mesmo por el diante do meu pai no ceo. Pero se alguén me rexeita publicamente, eu rexeiteino diante do meu pai do ceo ". (Mateo 10: 32,33).

Xesús tamén dixo: "Quen non colla a súa cruz e segue os meus pasos non é apto para ser o meu discípulo". (Mateo 10:38). Felices os que atopan protección na Rocha, Xesucristo.

*"Rocha das idades, fenda para min,
Déixame agocharme en Ti;
Deixe a auga e o sangue
Do teu lado desgarrado que fluía,
Sexa de pecado a dobre cura;
Límpame da súa culpa e poder. "*

5. O TEMPLO DE DEUS

Esta imaxe mostra o corazón limpo e purificado do pecador salvado pola abundante graza e misericordia de Deus. Converteuse nun verdadeiro templo de Deus, o fogar de Deus, do Pai, do Fillo e do Espírito Santo, segundo a promesa do Señor

Xesucristo: "Quen me ama obedecerá a miña ensinanza. Meu Pai quererano e meu Pai e eu viremos a el e viviremos con el". (Xoán 14:23). Deus honra, bendice e eleva ao home a través de Xesucristo. (Lucas 1:52).

O corazón converteuse agora nun verdadeiro templo de Deus. O pecado foi expulsado. En vez dos distintos animais controlados por Satanás, o pai das mentiras, vemos o Espírito Santo, o Espírito da Verdade, que vive no corazón. En vez de ser o lugar de creación do pecado, o corazón converteuse nunha fermosa árbore ou xardín frutífero, dando os froitos do Espírito, como amor, alegría, paz, humildade, paciencia, bondade, bondade, fidelidade, autocontrol. e outros que son agradables e agradables a Deus e ao home (Gálatas 5: 22-23). Agora converteuse nunha rama fructífera da verdadeira vide: o noso Señor Xesucristo. O segredo deste froito é que segue unido a Cristo e Cristo e as súas palabras permanecen nel (Xoán 15: 1-10). Como foi enchido e bautizado co Espírito Santo, ten poder para derrotar a natureza humana e os seus desexos e matala (Gálatas 5:24). O Espírito Santo dirixe a súa vida e non satisfai os desexos da natureza humana (Gálatas 5:16). Xa non vive polo que ve, oe e sente, senón pola fe, porque "gañamos a vitoria sobre o mundo por medio da nosa fe". (1 Xoán 5: 4). Vive con seguridade e esperanza e fortalécese coa esperanza do regreso próximo do noso Señor

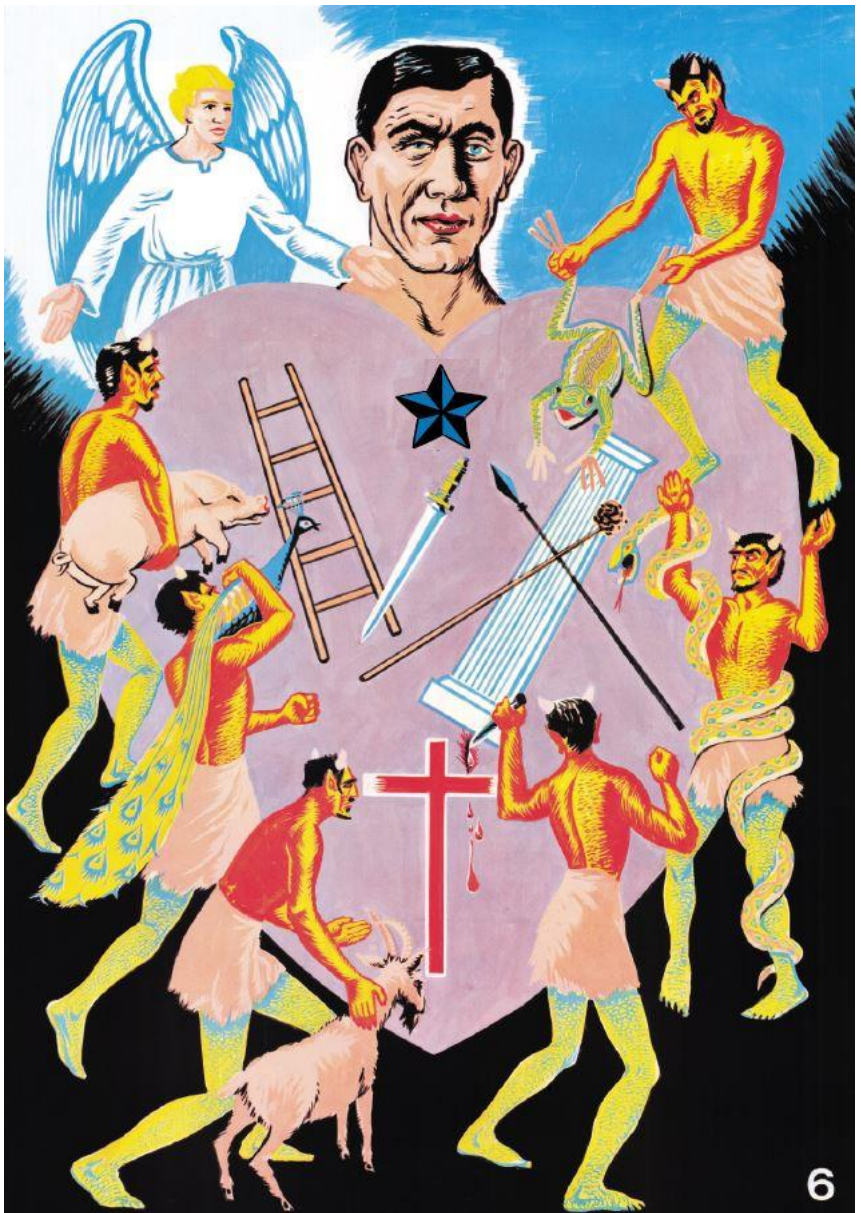
Xesús Cristo. Vive experimentando o amor de Deus, que permanece para sempre.

"Felices os puros de corazón; verán a Deus!" (Mateo 5: 8). O rei David, a pesar de todas as súas riquezas e as súas vitorias sobre os seus inimigos, sabía que a maior batalla estaba a ter lugar no seu propio corazón e recoñecendo a súa profunda necesidade espiritual, rezou: "Crea un corazón puro en min, oh Deus, e pon un espírito novo e leal en min." (Salmo 51:10). Ninguén é capaz de purificar o seu propio corazón, nin de crear un corazón limpo, a menos que arrependíndose de verdade chegue a Deus como fixo David, pedíndolle a Deus que crea nel un corazón puro. Deus quere facer algo novo na túa vida. Amañar as roupas esgazadas da túa bondade con falsas promesas e garantías non converterá o teu corazón nunha morada digna para Deus. Só está demasiado disposto a axudarche, porque prometeu: "Espolvorei auga limpa sobre ti e limparei de todos os teus ídolos e de todo o que te contaminou. Dareiche un novo corazón e unha nova mente. Quitarei o teu teimudo corazón de pedra e dareiche un corazón obediente. Vou poñer o meu espírito en ti e velarei por que sigas as miñas leis e cumpras todas as ordes que che dei." (Ezequiel 36: 25-27). Esta é a mensaxe do Novo Testamento que Deus nos deu a través do seu Fillo, Xesucristo.

Nesta imaxe tamén notamos que o anxo volve aparecer. Os anxos son nomeados para "gardar aos que honran ao Señor e os rescatan do perigo". (Salmos 34: 7; 91:11; Daniel 6:22; Mateo 2:13; 13:39; 18:10; Feitos 5:19; 12: 7-10).

Nesta imaxe tamén se ve o demo, de pé preto do corazón, coma se estivese a buscar a oportunidade de volver entrar na súa antiga casa. Por este motivo advírtennos que "esteamos atentos, esteamos atentos! O teu inimigo, o Demo, deambula coma un león ruxido, buscando a alguén que devore ". (1 Pedro 5: 8). Moi a miúdo está disfrazado de anxo de luz, tentando aos descoidados fillos de Deus cos desexos deste mundo, intentando, coa súa astucia, enganar ata ao pobo escollido de Deus. Non obstante, se resistimos ao demo, fuxirá de nós. (Santiago 4: 7).

6. O CORAZÓN DEVIDO CHEO DE TENTACIÓNS

Esta é a triste imaxe dunha persoa que caeu ao seu antigo xeito. Un ollo comeza a pecharse, mostrando que comeza a estar frío e durmido na súa vida cristiá, mentres que o outro ollo mira

descaradamente ao seu redor, facendo o amor co mundo. A luz no seu interior quedou tenue e as imaxes do seu corazón, mostrando a súa disposición a sufrir con Cristo, caeron e xa non están en posición vertical. Está rodeado de tentacións ás que pouco a pouco cede en vez de resistilas. En vez de escoitar a voz de Deus, agora comeza a escoitar as astutas suxestións e falsas promesas do demo. Aínda que aínda pode ser un igrexario, ocultando os seus desexos polas cousas do mundo baixo unha forma de relixión, o amor por Deus arrefriouse no seu corazón. Quedou indeciso, parado entre dous camiños. Comeza a xogar coas cousas do mundo e só finxe amar a Deus. A estrela do seu corazón, a conciencia, queda escura. A cruz xa non se leva cun sorriso, senón que se converte nunha pesada carga non desexada. A súa fe comeza a tremer, deixa de comunicarse con Deus en oración, non se preocupa e descoida a condición do seu corazón e lentamente deixa espazo ao demo que agarda fóra do seu corazón. Gústalle máis a compañía das persoas pecadoras que a dos verdadeiros fillos de Deus.

O pavo real, que representa o orgullo, comeza a buscar un novo camiño. Pode que esquecera que só o salvou a graza e se converte nun orgulloso cristián. O desexo de beber alcol peta na porta e quere entrar. Pode ser nunha ocasión especial, na compañía de amigos pecadores, onde ten vergoña de que se lle pareza diferente, débil ou pouco sociable,

que lle di o demo. que esta ocasión non prexudicará a súa vida espiritual. Os pensamentos e desexos non espirituais fanse sentir. Quizais empece a gozar de bromas sucias, a mirar unha e outra vez con pracer as imaxes indecentes e a gozar da compañía equivocada, ir a salas de baile, entretementos mundanos malvados, ter en conta as suxestións pecaminosas do demo que lle di que esta é a natureza humana e ese pecado non está mal.

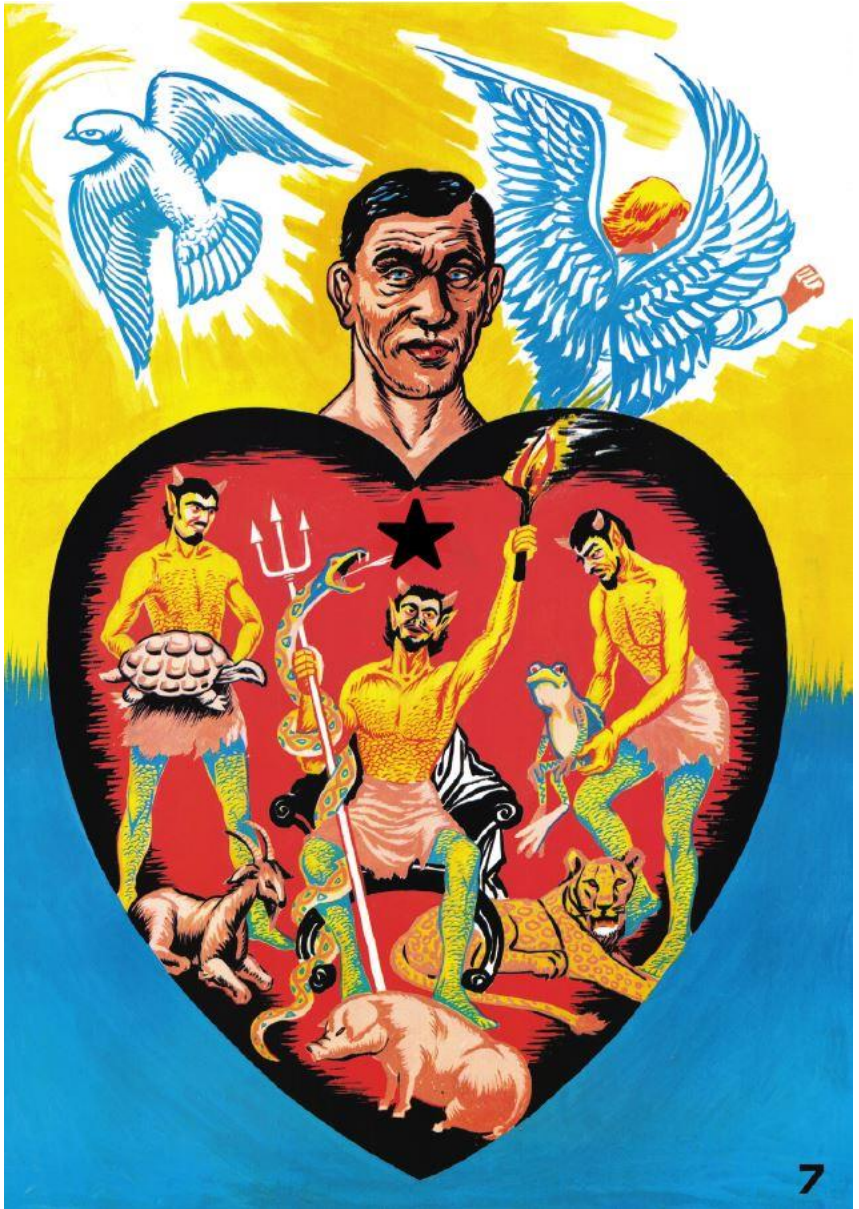
De verdade, non podemos evitalo se as aves salvaxes dos malos e os malos pensamentos voan sobre as nosas cabezas, pero somos culpables se lles permitimos controlarnos e facer os niños no noso corazón, reproducindo as súas malas accións. Se lle damos ao diaño o dedo pequeno, seguro que agarrará toda a man, arrastrando a alma e o espírito ao inferno eterno. Polo tanto, a advertencia de Deus para nós é evitar as paixóns da mocidade e non xogar co pecado, non importa de que xeito poida vir. Corre a Xesús, o protector e defensor.

O home que se ve nesta imaxe apuñalando o corazón cun puñal, fala dos que se burlan e resisten o cristianismo. Coas súas falsas linguas e beizos burlóns apuñalan e feren o corazón dos cristiáns, ataques aos que un corazón dividido non pode sobrevivir. Comeza a temer aos homes máis que a Deus e por medo ao que o home vai dicir e facer, convértese no escravo dos homes e afástase de Deus. A rabia e o mal humor móstranse en

momentos de problemas e decepcións e forzan o seu camiño. Esa malvada serpe de celos, que aparece cando outros teñen máis éxito e prosperidade, entrará sen previo aviso e, se se lle dá media oportunidade, abrirase a porta ao odio e ao orgullo.

É tan doado que o amor ao diñeiro se mete no noso corazón a menos que obedezamos as advertencias do noso Señor Xesús cando di: "Estade atentos e oremos para que non caia na tentación". (Mateo 26:41). "Quen pense que está firme será mellor que teña coidado de que non caia". (1 Corintios 10:12). Debemos poñer toda a armadura que Deus nos dá, para que poidamos poñernos de pé contra os malos trucos do demo. (Efesios 6: 11-18).

7. O CORAZÓN CAÍDO OU TODO

7

Esta imaxe revela a condición do corazón dun home, que despois de estar na luz de Deus e probar o agasallo do ceo e recibir a súa parte do Espírito Santo, abandonou a súa fe. (Hebreos 6: 4). Tamén mostra a condición dunha persoa que nunca se

arrepentiu nin entregou a súa vida a Deus, a pesar de que se lle ofreceu e revelou a verdade do Evanxeo, chamada "Boa Nova". Un home teimudo cando Deus lle fale, empeorará cada vez a pesar dos seus inútiles esforzos por cambiar a si mesmo.

Xesús mesmo describiu o estado das persoas cando dixo: "Cando un espírito malvado sae dunha persoa, viaxa por un país seco buscando un lugar para descansar. Se non atopa un, di para si: "Volverei á miña casa". Entón volve e atopa a casa limpa e ordenada. Despois sae e trae outros sete espíritos aínda peores que el, e veñen vivir alí. Entón, cando todo rematou, esa persoa está nun peor estado do que estaba ao principio ". (Lucas 11: 24-26). "O que lles pasou demostra que os refráns son certos; "Un can volve ao que vomitou" e "Un porco que se lavou volve rodar no barro". "(2 Pedro 2:22).

Estas Escrituras explican claramente a condición do corazón dun pecador que non se arrepiñe. O pecado en toda a súa falacia veu de novo para manterse e controlar o corazón. Incluso o seu rostro revela, de certo xeito, o estado do seu corazón. O Espírito Santo, esa suave pomba, vese obrigado a abandonar o corazón, xa que o pecado e o Espírito Santo non poden vivir xuntos. É imposible que o corazón sexa un templo de Deus e ao mesmo tempo un escondite para Satanás. O anxo, a Palabra de Deus, ten que marchar triste, aínda mirando cara atrás, coa esperanza de que el ou ela aínda se

arrepintan coma o fillo perdido, que "desexaba poder encherse coas vainas de feixón que comían os porcos, pero ninguén lle deu calquera cousa para comer. Por fin, tomou razón e dixo: "Levanteime e irei ao meu pai e direi: Pai, pechei contra Deus e contra ti. Xa non son apto para que me chamen fillo teu." (Lucas 15: 16-20). O pai, ao ver ao seu triste fillo, perdoouno e recibíuno alegremente.

O corazón desta imaxe non mostra signos de verdadeiro arrepentimento, nin se volve cara a Deus, nin busca o perdón aos pés de Xesús. A súa conciencia está coma queimada cun ferro quente e calada. Ten oídos pero non pode escoitar a voz suplicante de Xesús. Ten ollos pero non pode ver o burato sen fondo do inferno aberto de par en par aos seus pés. Xa non ten vergoña de continuar nos seus pecados. Satanás chegou a gobernar no seu corazón e está sentado como rei no seu trono. É posible que aínda presuma de ser dignamente exterior e respectable, de ter un aspecto relixioso, como unha tumba encalada "que ten un aspecto bo por fóra pero está chea de ósos e cadáveres en descomposición por dentro". (Mateo 23:27).

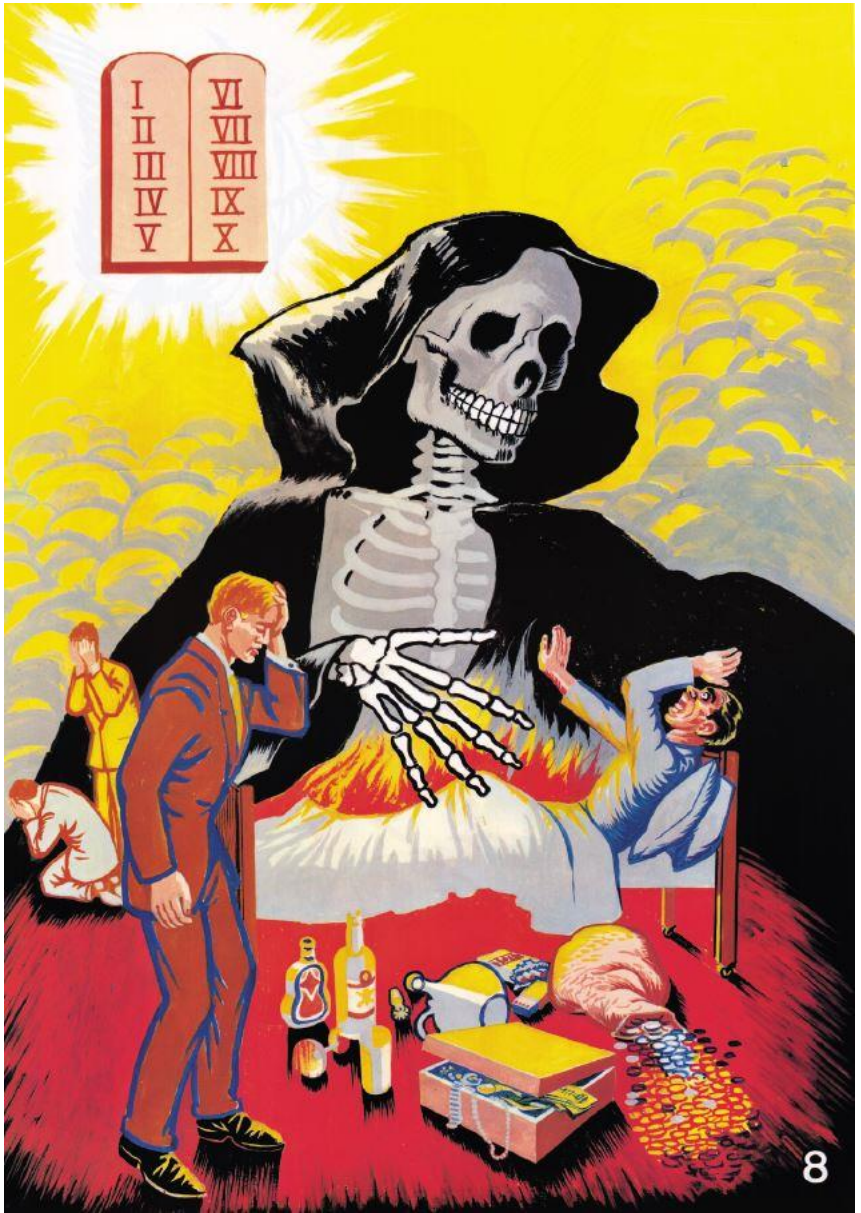
O pai das mentiras ocupa o lugar do Espírito da Verdade. Cada animal, cada pecado vai da man dun demo especial e un espírito maligno e ocupa o seu corazón. Aínda que lle gustaría liberarse destes malos turmentadores, mantéñeno atado. "Calquera que desobedece a lei de Moisés é morto sen ningunha piedade cando é xulgado culpable segundo

as probas de dúas ou máis testemuñas. Que pasa entón coa persoa que despreza ao Fillo de Deus? quen trata como algo barato o sangue da alianza de Deus que o purificou do pecado? quen insulta ao Espírito de graza? Só tes que pensar canto peor é o castigo que merecerá!

" (Hebreos 10: 28,29; 2 Pedro 2: 1-14).

Se esta imaxe concorda co estado do teu corazón, querido amigo, chora a Deus sen demora, desde o fondo do teu corazón. "É capaz, agora e sempre, de salvar aos que veñen a Deus por medio del" (Hebreos 7:25), e tamén é capaz e disposto a perdoar todos os pecados, se chegas no verdadeiro arrepentimento. Pode reter ao demo e a todos os seus demos e expulsalos do teu corazón, se só estás disposto a deixalo facelo. Ven coma o leproso que veu a Xesús e dixo: "Se queres, podes limparme". Xesús encheuse de piedade e estendeu a man e tocoulle. "Eu quero", respondeu. "Estea limpo!" "(Marcos 1: 40,41). Pero se segues sendo teimudo e amando a escuridade en vez de a luz, non hai esperanza, nin axuda, porque estás escollendo a morte no canto da vida - "o pecado paga o seu salario - a morte". (Romanos 6:23).

8. O XUÍZO DO PECADOR

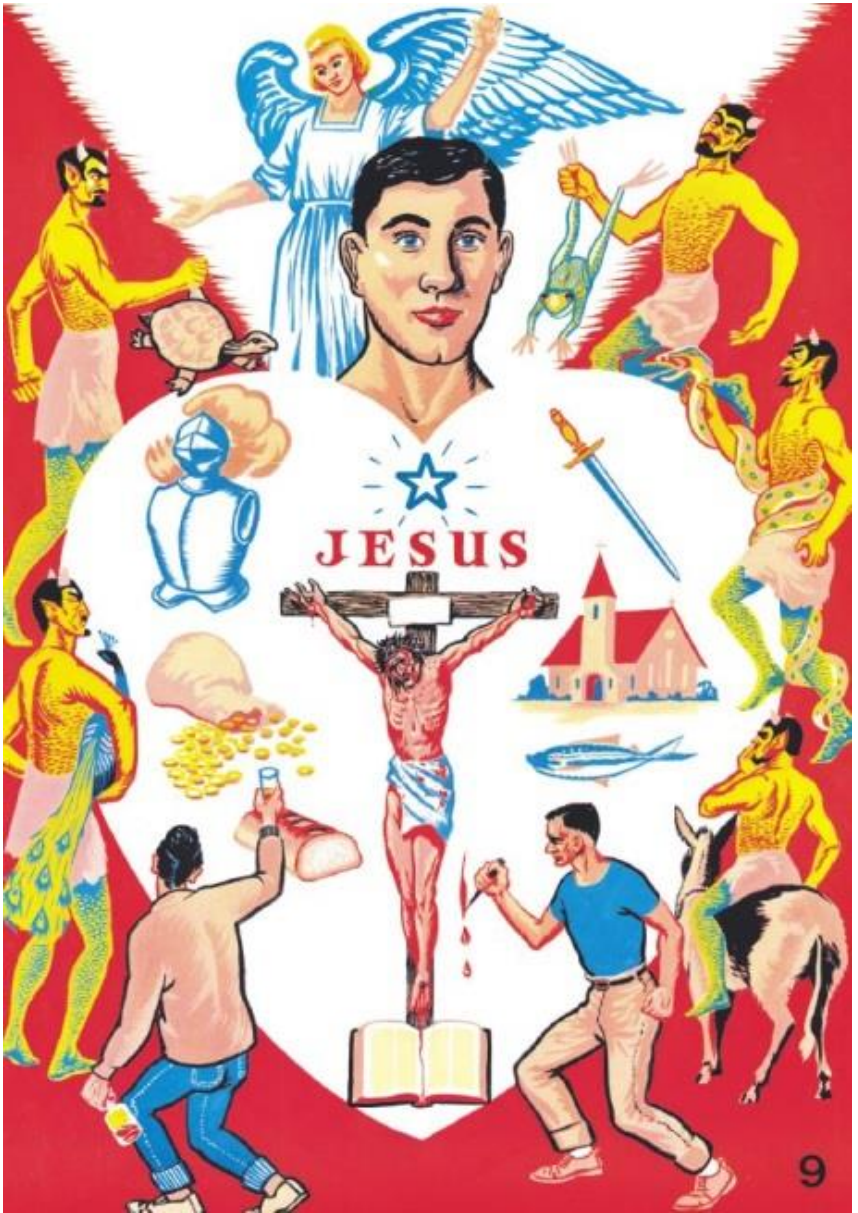

Aquí atopamos ao teimoso pecador que pospuxo a decisión de seguir a Cristo, achegándose á morte, o seu corpo pode estar cheo de dor e a súa alma chea de medo á morte. A morte (o esqueleto) chegou nun momento inesperado e non desexado. Os falsos

praceres do pecado desapareceron e agora hai que enfrontarse á horrible realidade do alto e terrible custo do pecado. As agonías do inferno estanse a facer reais para el. Aínda que agora ansia orar, cre que non pode comunicarse con Deus cuxo amor rexeitou durante tanto tempo. Os seus amigos teñen medo de estar á súa beira da cama, e as súas palabras baleiras de confort non o poden axudar agora. As súas riquezas non poden alargar a súa vida, nin salvar a súa alma, nin reducir a agonía da súa alma. Resulta imposible concentrarse en Deus porque o demo non lle dá a oportunidade de facelo. Todo o que unha vez amou e viviu, parece burlarse del e incluso o seu ministro, sacerdote ou líder da igrexa non fiable, probablemente non gardado, non pode axudalo agora, xa que rexeitou o amor de Deus e quedou baixo o seu xuízo. Comeza a darse conta de que "é algo terrorífico caer nas mans do Deus vivo!" (Hebreos 10:31). Tiña a esperanza de dar a súa vida a Deus cando lle conviña ou no seu leito de morte, pero agora cre que é demasiado tarde. Miles de persoas morren de súpeto, sen ter a oportunidade de dirixirse a Deus nos seus leitos de morte. Polo tanto, é esencial dirixirse a Deus mentres está preto. En lugar de escoitar as consoladoras e salvadoras palabras de Deus, este pecador moribundo que rexeitou o perdón e o amor de Deus durante a súa vida agora ten que escoitar a voz do seu xuíz, o Salvador ao que rexeitou dicindo: "Lonxe de min, ti que estás baixo Maldición

de Deus! ¡Lonxe do lume eterno preparado para o demo e os seus anxos! " (Mateo 25:41). "Todo o mundo debe morrer unha vez e despois ser xulgado por Deus". (Hebreos 9:27).

9. O CORAZÓN GAÑADOR

Esta imaxe representa a un cristián que se mantén fiel e que gaña a vitoria ante probas e tentacións dolorosas. Mentres está tentado por todos os lados, mantense firme e mantense ata o final, sendo vencedor por medio de Xesucristo. Non só entrou

na carreira cristiá, senón que segue nela, correndo con determinación, "mantendo os ollos fixos en Xesús, de quen depende a nosa fe de principio a fin". (Hebreos 12: 1,2).

Satanás con todos os seus demos rodea o corazón crente, intentando sen éxito levar ao fillo de Deus por un camiño equivocado. O orgullo, o amor polos cartos, a inmoralidade e outros tamén están representados. No lugar do leopardo vemos agora un burro, porque moitas veces o pecado chega a nós doutro xeito e escóndese doutra forma ou nome. Pero o cristián vixiante sabe que é pecado mesmo cando vén en forma de relixión, ou como un anxo de luz, porque a Palabra de Deus e o Espírito Santo o levan á verdade. Un home, sostendo unha copa de viño por unha banda, baila arredor do cristián e tenta tentalo cos falsos praceres do mundo. Non obstante, non ten ningún efecto sobre o dedicado cristián, xa que foi morto con Cristo no que respecta ao pecado e aos desexos mundanos. O segundo home da imaxe está apuñalando ao cristián cun puñal. Insultos, fofocas, mofando e ameazas a través incrédulos - e moitas veces por tanta - chamados crentes - están constantemente a esfaquear o corazón do verdadeiro crente. Pero non escoita o que a xente di e só se preocupa polo que Deus di. Lembra as palabras de Xesús. "Felices ti cando a xente te insulta e te persegue e di contra ti todo tipo de mentiras malas porque es os meus

seguidores. Sexa feliz e feliz, porque se garda unha gran recompensa no ceo ". (Mateo 5: 11,12).

A nosa natureza pecaminosa e o demo están constantemente facendo todo o posible para separar ao cristián do amor de Deus. Pero con gran alegría e confianza pode dicir verdadeiramente: "Quen pode separarnos do amor de Cristo? ¿Poden facelo problemas, ou dificultades ou persecución ou fame ou pobreza ou perigo ou morte? " (Romanos 8:35). "Non, en todas estas cousas temos a vitoria completa por medio do que nos amou!" (Romanos 8:37). Posto toda a armadura de Deus, é capaz de resistir os ataques do demo, cando chega o mal día, e despois de loitar ata o final, aínda para manter o seu camiño por medio de Xesucristo, que gañou a vitoria sobre todo tipo de probas e tentacións, que por medio de El gañásemos a vitoria e recibamos unha gloriosa coroa que nunca perderá o seu brillo. (Efesios 6: 10-18; 1 Pedro 5: 4).

A estrela da súa conciencia é clara e brillante. O seu corazón está cheo de fe e cheo de Espírito Santo. O anxo, como a Palabra de Deus, lémbrolle as ricas bendicións que se lles dan que gañan a vitoria e aguantan ata o final. "A quen gañe a vitoria daréilles o dereito de comer o froito da árbore da vida que medra no xardín de Deus". "Aos que gañen a vitoria non lles doerá a segunda morte". "A quen gañe a vitoria dareilles parte do maná escondido. Tamén darei a cada unha delas unha pedra branca na que está escrito un novo nome. " "A

quen gañe a vitoria, que continúe facendo o que quero ata o final, darémoslle a mesma autoridade que recibín do meu pai". "Os que gañen a vitoria vestiranse así de branco e non vou eliminar os seus nomes do libro dos vivos. En presenza do meu Pai e dos seus anxos declararei abertamente que me pertencen ". "Farei do que sexa vencedor un alicerce no templo do meu Deus, e nunca o abandonará". "A quen gañe a vitoria daréilles o dereito de sentarme ao meu carón no meu trono, do mesmo xeito que fun vitorioso e agora sento ao carón do meu pai no seu trono". (Apocalipse 2: 7,11,17,26; 3: 5,12,21).

A bolsa de cartos aberta amosa que non só o seu corazón, senón tamén o seu diñeiro está dedicado a Deus. En vez de malgastar o seu diñeiro, está axudando aos pobres, dándolle a Deus os seus décimos (a décima parte dos seus ingresos) e ofrendas ou incluso todo o que posúe, empregando todo para a gloria de Deus.

O pan e o peixe indican que vive unha vida limpa e autocontrolada. Non estropea a súa vida con bebidas fortes nin comendo comida impura (Feitos 15:20). Non desperdicia o seu diñeiro, nin destrúe o seu corpo (que é o templo de Deus) mastigando ou fumando tabaco de calquera forma, nin usa drogas nin medicamentos nocivos, senón que come alimentos saudables, limpos e nutritivos. O seu propio corazón converteuse nunha casa de oración. Tamén asiste aos oficios da igrexa con

regularidade e respecto, en todo tipo de tempo e en todas as circunstancias. Encántalle a oración, xa sexa na igrexa ou coa súa familia ou na súa propia habitación, porque sabe que un cristián non pode medrar sen comunicarse con Deus en oración.

O libro aberto indica que a Biblia é un libro aberto para el e que o le e estuda diariamente, atopando sabedoría e forza, vida e luz e infinidade de riquezas nela. Converteuse nunha lámpada para guíalo e nunha espada coa que derrota ao demo. É a comida espiritual diaria para a súa alma, a auga para poñer fin á súa sede, un baño no que se limpa e un espello no que se ve.

Encántalle levar a súa cruz, porque sabe que non haberá recompensa sen a cruz. Como sabe que resucitou con Cristo para poder vivir unha nova vida, fixa o seu corazón nas cousas que están no ceo, mantendo a mente fixada nas cousas de alí, non nas cousas da terra. (Colosenses 3: 1-2). Está preparado para atoparse con Deus e é coma unha árbore que medra xunto a un regato; que frutifica no momento oportuno (Salmos 1: 3); coma unha póla da vide real, dando moitos froitos. Non sabe o medo á morte, porque o amor perfecto de Deus, que recibiu a través do Espírito Santo, encheu o seu corazón.

10. O GLORIOSO FOGAR

Xesús dixo: "Eu son a resurrección e a vida. Quen cre en min vivirá, aínda que morra; e quen vive e cre en min nunca morrerá ". (Xoán 11: 25,26). "Quen escoita as miñas palabras e cre no que me enviou ten vida eterna. Non será xulgado,

pero xa pasou da morte á vida ". (Xoán 5:24). A morte non ten medo nin castigo para o cristián. "A morte está destruída; a vitoria está completa! Onde está a morte a túa vitoria? Onde está a morte para ferir a morte? ... Grazas a Deus que nos dá a vitoria a través do noso Señor Xesucristo. "(1 Corintios 15: 54-57)

Unha persoa que viviu e camiñou con Deus non ten medo á morte. Cando chegue o momento de morrer, irá encantado, como di o apóstolo Paulo: "Quero moito deixar esta vida e estar con Cristo, que é moito mellor". (Filipenses 1:23)

Un cristián desexa ver o rostro de Xesús, que morreu por el e pagou o prezo dos seus pecados na cruz. O Espírito Santo tamén lembra as palabras de Xesús: "Non te preocupes e molestes. Crea en Deus e cre tamén en min. Hai moitas habitacións na casa do meu pai ... Volverei e levareite para min, para que esteas onde estou. " (Xoán 14: 1-4). "O que ninguén viu nin escoitou, o que ninguén pensou que puidese suceder, é o que Deus preparou para os que o aman". (1 Corintios 2: 9). Non hai ningunha linguaxe na terra que poida explicar ou describir o esplendor da cidade celestial preparada para os que camiñan nos pasos do noso Señor Xesucristo aquí na terra.

No canto do temible esqueleto (morte), vese nesta última foto o anxo ou o mensaxeiro de Deus. Está esperando para levar o espírito limpo de volta a Deus. A alma e o espírito libéranse do encarceramento do corpo mortal e ascenden polas

portas abertas do ceo ata Xesús que o ama e que morreu por el na cruz. Unha feliz benvida agarda por el en presenza de Deus, onde o recibe o seu Señor e Mestre con estas palabras de loanza: "Ben feito, bo e fiel servo! ... Ven e comparte a miña felicidade!" (Mateo 25:21). Satanás xa non ten control sobre el, porque "o pobre home morreu e foi levado polos anxos para sentarse xunto a Abraham na festa do ceo". (Lucas 16:22). "Entón escoitei unha voz do ceo que dicía: 'Escribe isto: Felices os que a partir de agora morren ao servizo do Señor!' 'Si, por suposto!' responde o Espírito. "Gozarán do descanso do seu duro traballo, porque os resultados do seu servizo van con eles". (Apocalipse 14:13).

ÚLTIMAS PALABRAS

Querido lector, que Deus che axude a dar o teu corazón a Aquel que te quere, porque agora che está a falar dicindo: "volta a min con todo o teu corazón". (Deuteronomio 30: 2). Dálle a Xesús o teu corazón canso, decepcionado e dorido, e El darache un novo corazón e unha nova mente. Non se deixe enganar polo seu corazón enganoso nin siga os seus desexos, porque "do corazón dunha persoa xorden as ideas malignas que o levan a facer cousas inmorais ..." (Marcos 7:21). Deixa os teus pecados e aguanta o que é correcto, "porque o pecado paga o seu salario: a morte; pero o don gratuíto de Deus é

a vida eterna en unión con Cristo Xesús, o noso Señor ". (Romanos 6:23)

E vostedes que deron a súa vida a Deus, "manteñan firmemente as palabras verdadeiras que vos ensinei, como exemplo para que sigades, e permanezan na fe e no amor que son nosos en unión con Cristo Xesús". (2 Timoteo 1:13). Pola mesma razón, Pablo escribiu en 2 Timoteo 1:12: "Sei en quen confiei e estou seguro de que é capaz de manter seguro ata ese día o que me encomendou". Construírte na túa fe en Deus, orar no poder do Espírito Santo, manterse no amor de Deus, mantendo os ollos fixos en Xesús, o camiño, a verdade e a vida, o noso Señor que pronto volverá buscar os seus fillos - "o rei dos reis e o señor dos señores". (1 Timoteo 6:15)

"A quen é capaz de impedirche caer e traerte impecable e alegre ante a súa gloriosa presenza - ao único Deus, o noso Salvador, por Xesucristo, o noso Señor, sexa gloria, maxestade, poder e autoridade de todas as épocas. pasado, e agora, e para sempre! Amén "(Xude 24,25).

www.angp-hb.co.za

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)

A SPECIAL WORD FROM ANGP

UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP

UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, plaques, etc. de www.angp-hb.co.za.

Este livro "O Coração do Homem" é obtido em mais de 538 línguas e dialetos falados em todo o mundo, a saber: (África, Ásia, América do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, à l'école du dimanche ou lors de réunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coração, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coração podem ser obtidos com características Europeias e Africanas e podem ser usados em conjunção com o mesmo livro em classes de ensino bíblico, evangelização ou ao ar livre. Agradecemos que nos contactasse para confirmação do último preço dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la littérature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuitamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

A Gospel Literature Mission financed by donations

Une Mission de littérature evangelique financée de dons

Missão de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)